

עפ"ג 52524/08/17 - יוסף אברהם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

28 ינואר 2018

עפ"ג 52524-08-17 אברהם נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת דנה מרשק מרום כבוד השופטת נאוה בכור
המערער יוסף אברהם

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד מתן סדן

ב"כ המשיבה עו"ד גבריאלה ליברמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 34907-08-16 ובת"פ 52138-01-16 (בית משפט השלום ברחובות) בהחזקת 360 פריטי לבוש ו-100 פריטי לבוש הנושאים סימן מסחרי של חברות שונות שלא יוצרו על ידן וללא רשותן באופן העלול להטעות ונידון לקנס בסכום של 20,000 ₪ ולמאסר על תנאי של 6 חודשים בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי גובה הקנס והמערער טוען בהודעת הערעור שהגיש בעצמו, אליה הצטרף בא כוחו, כי מדובר בקנס גבוה מידי בהתחשב בכך שהמערער הגיע לפשרה לפיה הוא פיצה את החברות הניזוקות בסכום של 50,000 ₪, כאמור במסמך במ/1 שהציג בפני בית משפט קמא, אין לו עבר פלילי, הוא הודה ומדובר באירועים ישנים משנת 2013 ומשנת 2014, כאשר כתב האישום הוגש רק בתחילת שנת 2016.

ב"כ המערער מפנה לתסקיר החיובי של שירות המבחן שהוגש לבית משפט קמא וטוען כי מתוך סכום הקנס שילם כבר סכום כולל של 13,000 ₪ המורכב מ-10,000 ₪ ששילם ב-5 תשלומים על פי החלטת בית משפט קמא ומסכום של 3,000 ₪ שהועבר למרכז לגביית קנסות.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונש הקנס שהוטל על המערער וטוענת כי מדובר בעבירה שנועדה לרווח כלכלי ובדרך כלל מוטל על מי שעובר אותה עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, שלא הוטל על ידי בית משפט קמא על המערער שבפנינו.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא שקל כראוי את כל השיקולים לחומרה ולקולא בעניינו של המערער ולא הובא בפנינו נימוק נוסף שיש בו כדי להקל בגובה הקנס.

בית משפט קמא שקל לחומרת העונש את חומרת מעשי המערער שבוצעו בשתי הזדמנויות, כאשר ההזדמנות השנייה הייתה לאחר שהמערער נחקר בקשר להחזקת הבגדים נושא ההזדמנות הראשונה, בנפישות התופעה, בפגיעה באינטרס הכלכלי של החברות ובצורך בהרתעת המערער ואחרים שכמותו.

לקולא זקף בית משפט קמא את עברו הנקי של המערער, את הסכם הפשרה לפיו שילם 50,000 ₪ לחברות הניזוקות, להודאתו של המערער ולזמן שחלף מאז ביצוע העבירות.

כך גם בית משפט קמא לא התעלם מהתסקיר החיובי בעיקרו שהוצג בפניו וכל אלה גרמו לו שלא להטיל על המערער עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, כפי שראוי היה להטיל כאשר מדובר בעבירות מסוג אלה שביצע המערער, אלא הסתפק בקנס בסכום סביר.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער ישלם את יתרת הקנס בסכום של 7,000 ₪ בהתחשב בכך ששילם על פי הסדר התשלומים 10,000 ₪, וכן נזקף לחובת הקנס סכום של 3,000 ₪ שהועברו בינתיים למרכז לגביית קנסות, ב-7 תשלומים רצופים ושווים של 1,000 ₪ החל מיום 1.3.18 ובכל 1 לחודש עד לפירעון המלא.

עונש המאסר על תנאי שהוטל על המערער יעמוד בתוקפו.

ניתן והודע היום יב' שבט
תשע"ח, 28/1/2018
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.

נאוה בכור, שופטת

דנה מרשק מרום,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד